

CERDANYOLA pàg 3
La vaga de les treballadores de la residència Joan XXIII continua després d'un any

VOL SER ASTROFÍSIC pàg 10
Eric Mateu, l'alumne brillant de Cerdanyola amb la millor nota de selectivitat del país

línia vallès

cerdanyola · barberà · ripollet Juliol 2024 · Núm. 130 · liniavalles.cat

La justícia empeny la separació entre Bellaterra i Cerdanyola

El TSJC tomba un recurs de l'Ajuntament contra la segregació i aquest diu que valora si recorre la decisió pàg 10

Foto: Pastisseria la Palma



NEIX CULTURA B pàg 20
S'estrena la plataforma que publica en portada els marges culturals

MEMÒRIA pàg 16
Avis i joves seuen junts per recordar el Ripollet antic

A FONTS pàgs 18 i 19
365 dies dels nous governs locals: on som?

El premi més dolç

La millor coca de crema de Catalunya es fa a Barberà pàg 15



DEFENSA PERSONAL

MIXTO
FEMENINO
EXTRAESCOLARES



KRAVMAGA

DINAMIS SPORT

CLASES Y ENTRENAMIENTOS PRIVADOS
GRATIS 2 DIAS DE PRUEBA MÁS CAMISETA

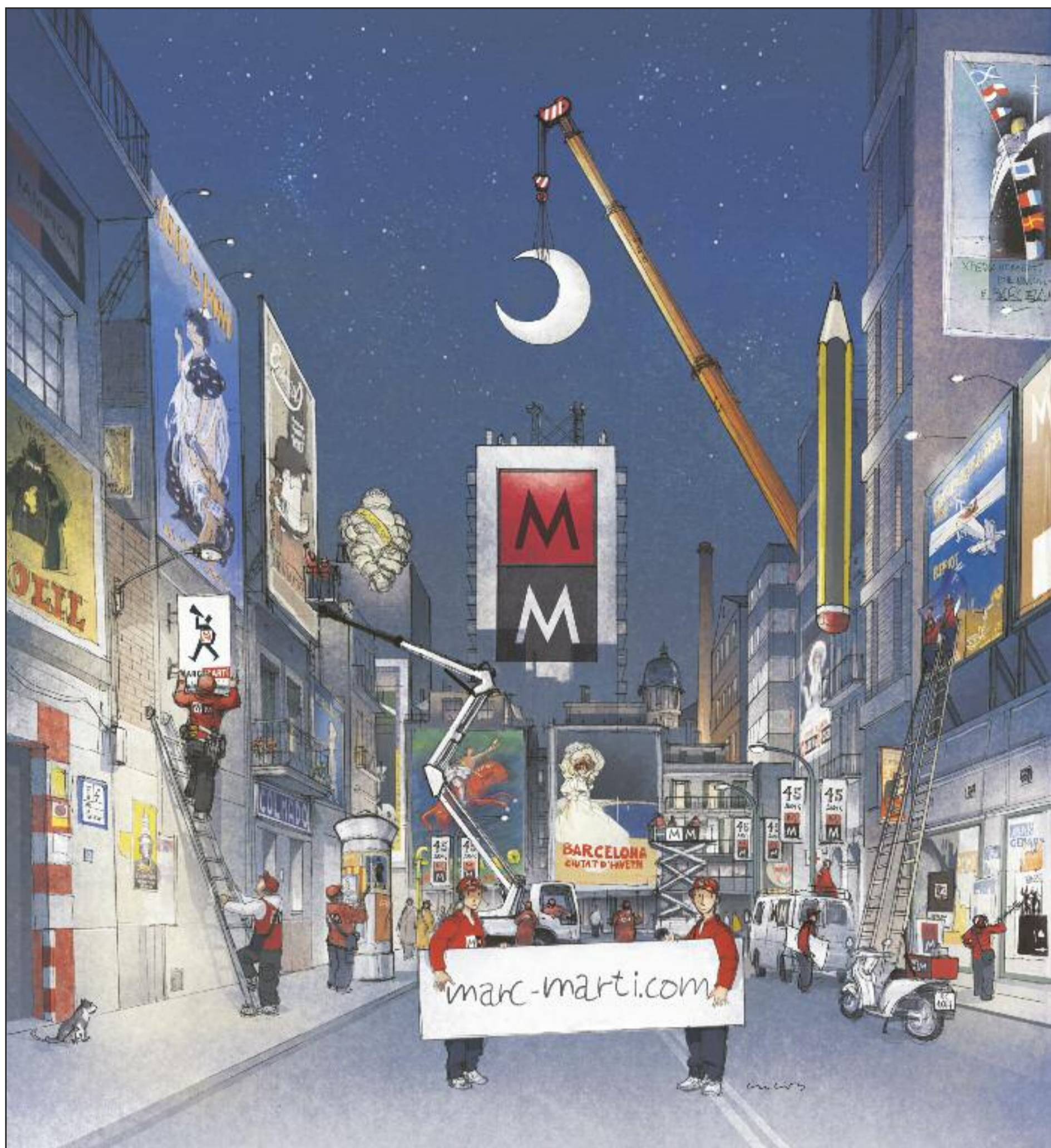
618 557 197

DEFENSA PERSONAL

[SALA FITNESS INCLUIDA
1H PARKING GRATUITA]



KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM | INFO@KRAVMAGA-DEFENSAPERSONAL.COM



**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Indignació al sector de les cures

» Les treballadores de la residència Joan XXIII de Cerdanyola ja fa un any que estan en vaga
» Demanen millors condicions laborals, com també ho fan als serveis socioeducatius de Ripollet



Les treballadores de la residència es van tornar a manifestar el 15 de juny. Foto: Comitè de vaga



Foto: Aj. de Ripollet

Clam als serveis socioeducatius de Ripollet

RIPOLLET ▶ Les tensions laborals en l'àmbit de l'assistència també s'estan vivint a Ripollet, en aquest cas entre les 12 treballadores que presen el servei socioeducatiu al Casal de Joves, a l'espai KFTÍ d'atenció d'infants i adolescents en situació de risc i a La Placeta. En un comunicat, asseguren que viuen "una situació precària, perquè la majoria dels contractes no arriben ni a la mitja jornada" i, d'altra banda, que no tenen el conveni que els pertoca per les seves funcions. Així i tot, des de l'Ajuntament els han garantit que continuaran als seus llocs de feina.

Aquestes queixes neixen arran d'una nova licitació que, segons expliquen les representants de les treballadores, hauria "empitjorat" les condicions laborals de la planti-

lla. El comunicat detalla, a més, que al nou plec per a la nova empresa també s'inclou "un nou servei d'atenció a infants i famílies de 0 a 3 anys", cosa que desperta encara més malestar. "Malgrat que ho considerem un servei essencial, no pot ser que recaigui sobre les mateixes treballadores si continuen amb la situació precària actual", consideren. A la vegada, també lamenten que "els equipaments es troben en molt mal estat", amb esquerdes i goteres, i que "falten serveis bàsics com un bon *wifi* al Casal de Joves".

Davant de tot plegat, les treballadores reclamen solucions. "Només demanem no empitjorar les condicions i que se'ns escolti, ja que som les principals afectades i coneixedores d'aquest servei", conclouen.

Olga García
CERDANYOLA



Diuen que el temps ho soluciona tot, però aquest no és el cas del conflicte que afecta les treballadores de la residència per a persones amb discapacitat intel·lectual Joan XXIII de Cerdanyola. Lluny de veure fetes realitat les seves demandes d'aconseguir millores laborals, s'ha complert un any des que es van declarar en vaga. Coincidint amb aquest fet, el 15 de juny la plantilla convocava una concentració per visibilitzar la precarietat que continuen patint, 365 dies després.

Per posar context a la situació, cal recordar que la vaga indefinida començava, d'una banda, pels sous, i de l'altra, perquè no es complien les ràtios de pacients per tre-

ballador. "La major part de la plantilla està sota el llindar de la pobresa i treballem amb uns serveis mínims del tot abusius", detallaven aleshores en un comunicat. En l'escrit, culpaven de la situació l'empresa concessionària l'Onada Serveis –que evita fer declaracions– per "fer negoci amb les cures" i per haver fet perdre a la plantilla "gairebé un 30% de poder adquisitiu en els darrers 15 anys", si bé és cert que el 2022 l'empresa els va pujar el sou fins als 1.100 euros, quantitat que els treballadors consideren "insuficient". La situació continua encallada, encara més tenint en compte que l'Onada va renunciar al contracte de la residència el gener, sis mesos després de l'inici de la vaga.

Segons el delegat del comitè de vaga, Agustín Yáñez, la renúncia hauria estat fruit de la vaga i més concretament de la ne-

cessitat de contractar més personal per contrarestar els seus efectes, tal com va exigir el Govern per assegurar la correcta atenció dels usuaris. Des de llavors, la plantilla reclama, sense èxit, al departament de Drets Socials la gestió pública i continua sense veure complerta la seva demanda d'apujar els sous uns 300 euros bruts al mes per ajustar-se al que cobren els treballadors públics.

En aquest sentit, tant Yáñez com la plantilla lamenten que la Generalitat no es pronunciï. "És indecent que després d'un any de vaga no hagin tingut cap reunió amb nosaltres", critica el delegat. Per això, mantindran l'aturada "fins a tenir un augment en condicions i estar al nivell d'una residència pública", a l'espera de veure si el Govern n'assumeix la gestió o si, per contra, s'adjudica el servei a una altra empresa.

Segueix-nos a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La cultura no es fa sola

per Natàlia Garriga, consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya



El panorama cultural barceloní i metropolità és extraordinàriament viu i dinàmic, tal com ho solen ser els territoris més cosmopolites, aquells que gaudeixen del meravellós equilibri entre una genuïna oferta cultural local i la mirada àmplia i diversa del món global.

Això és Barcelona i els seus voltants. Però la gran diversitat de l'oferta i la participació cultural metropolitanas fa que sovint passin desapercebudes propostes i iniciatives que, per la raó que sigui, no criden l'atenció dels mitjans més generalistes. És, per tant, una grandíssima notícia donar la benvinguda a Cultura B, la nova publicació en català que pretén posar el focus en noves tendències culturals alternatives i emergents, en històries anònimes de gent que fa cultura des de la base i en tot allò que s'escapa de la mirada dels grans mitjans.

Des del Govern sempre ho hem tingut molt clar: la cultura no es fa sola. La fem entre tots i totes dia rere dia. I això significa que la fan tant els artistes que comencen com els consagrats, la fan tant els equipaments públics com els espais comunitaris i autogestionats, i la fan tant

És una grandíssima notícia donar la benvinguda a Cultura B, la nova publicació en català que pretén posar el focus en noves tendències culturals alternatives i emergents

els públics de totes les edats que gaudeixen de la cultura com els que hi participen des dels barris o els que hi reflexionen des del periodisme cultural. Perquè, com deia, la cultura no es fa sola. La fem entre tots i totes dia rere dia.

Cultura B neix amb la voluntat de posar el focus en les propostes més invisibilitzades. Neix per fer palès que encara hem de conèixer, celebrar i treure de l'anonimat molt teatre, art, música, cinema, videojocs, literatura i tantes altres manifestacions culturals. Perquè la riquesa i la diversitat de les propostes culturals mai no s'acaba.

En aquest nou viatge que ara enceteu, desitjo de tot cor que no només esdevingueu capçalera de referència sinó un veritable estímul perquè tots fem encara més cultura. Perquè, en llegir cada article, cada ressenya, cada columna d'opinió, tinguem sempre clar que la cultura és un dret fonamental al qual hi hem de poder accedir i al que hi hem de poder participar activament sempre.

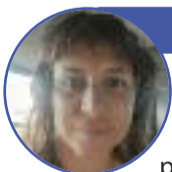
Moltes gràcies a tot l'equip de Cultura B per la vostra proposta i molta sort en aquest viatge!

Article publicat al primer número de la revista Cultura B.



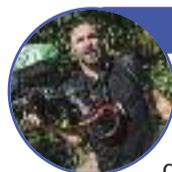
Aquí es piula X

Tuits en paper



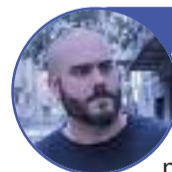
@MireiaPujol

Crec que hauríem de parlar ja de les queixes per les adjudicacions d'estiu que no s'han fet. Ara, els mestres no saben on treballaran, on han de traslladar la família (aconseguir lloguer, escola per als nens, mudança, etc.) ni si podran donar la seva especialitat. No hi ha dret.



@Hibai_

Guardacostes grecs van empènyer al mar refugiats amb les mans lligades i l'Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes ho sabia, com demostren els informes a què hem tingut accés. Ho van fer juntament amb homes encaputxats armats que cooperen en les expulsions col·lectives il·legals.



@PatrickurbanoR

Si es complissin els drets laborals, convenis, horaris, conciliació, etc. la feina hauria de ser compatible amb tot. El que passa és que hem assumit que ens hem d'empassar irregularitats per poder prosperar, i en comptes de continuar lluitant pel que és just hi renunciem per tenir vida.



@jaume_pros

Un conductor de 95 anys atropella 12 persones en una terrassa mentre intentava aparcar. No té cap sentit que hi hagi un límit legal per sota (18 anys) i cap límit legal per dalt. A partir dels 75 anys cap persona hauria de poder conduir. Ni la vista, ni l'oïda ni els reflexos són els mateixos.



Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri



Els semàfors

**Eric Mateu**

L'Eric Mateu, estudiant de l'Institut Forat del Vent de Cerdanyola, és el jove amb millor nota a les PAU d'enguany. Ha tret un 9,9 en la fase general i l'any que ve cursarà el doble grau de Matemàtiques i Física a la Universitat Autònoma.

pàgina 10

**La Palma**

La pastisseria La Palma, amb botiga a Barberà, ha rebut el premi a la 'Millor coca de crema de Sant Joan' del 2024. Es tracta d'un guardó que li ha permès augmentar significativament les vendes i que ha omplert d'orgull els propietaris i treballadors.

pàgina 15

**Traça**

El grup promotor Traça de Ripollet ha impulsat un projecte de memòria històrica que recorda els espais emblemàtics desapareguts a la ciutat. Consisteix en un mapa fet amb la col·laboració de la gent gran, el qual consta de 13 punts.

pàgina 16

El + llegit

líniavallès.cat

- 1 *Un alumne de l'Institut Forat del Vent de Cerdanyola, millor nota de les PAU (9,9)*
- 2 *La pastisseria La Palma, amb botiga a Barberà, fa la millor coca de de Sant Joan*
- 3 *Aquesta és la recepta més efectiva per a l'estiu*
- 4 *Un coet fet parcialment a Cerdanyola, pioner a l'Estat*
- 5 *El TSJC obliga Cerdanyola a tramitar la separació de Bellaterra*



Fins quan?

per Pedro Jesús Fernández

La situació de l'habitatge és, sens dubte, un problema que afecta moltes persones, especialment els joves. Els preus dels lloguers han pujat de manera significativa, per no dir exponencial, en l'última dècada, i superen amb escreix l'increment dels salaris, fet que provoca que l'habitatge sigui inasoluble per a moltes persones.

A Catalunya, per exemple, els residents destinen el 56,5% dels seus ingressos a pagar el lloguer, un percentatge que ha crescut notablement en els últims anys. A Barcelona, com a la majoria de les grans ciutats, comprar un pis pot costar el doble de la mitjana catalana, amb preus que arriben als 4.170 euros per metre quadrat. Aquesta situació ha provocat que moltes persones considerin que viure a Barcelona és inaccessible.

A més, el nombre de desnonaments a la capital catalana va ser el més alt de l'Estat el 2020, amb un total de 1.028 casos, xifra que va augmentar a 1.635 el primer trimestre del 2021.

Cal esmentar els esforços d'alguns ens locals per mitigar aquesta problemàtica, com ara la proposta d'habitatge de Barcelona, la qual inclou mesures com crear un registre de sol·licitants d'habitatge de protecció oficial, donar suport al model de cohabitatge per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible i prevenir l'especulació immobiliària. A més, per promoure una oferta assequible, ofereix incentius econòmics per incloure habitatges a la borsa de llo-

guer, subvencions per a la rehabilitació i bonificacions en impostos com l'IBI. No obstant això, totes aquestes mesures no deixen de ser un pegat. O, com diu un bon amic, és intentar caçar elefants amb una xarxa mosquitera.

Malgrat la llei de limitació de lloguers del Govern català (ara, en part, impugnada als tribunals) i la moratòria, fins al desembre del 2024, del govern espanyol sobre els desnonaments sense alternativa residencial, és evident que la crisi continua sent un problema palpable.

La demanda estrangera també ha fet créixer l'especulació en el mercat immobiliari a molts llocs de l'Estat, mentre que les polítiques d'iniciació dels governs locals i autonòmics han provocat que l'oferta de nous habitatges per a la venda o el lloguer a llarg termini disminueixi, fet que pressiona els preus en ambdós mercats i alimenta l'especulació d'un bé necessari per poder viure amb dignitat i tranquil·litat.

Així doncs, és comprensible que el debat sobre l'habitatge sigui una constant en l'agenda pública i que molts ciutadans se sentin frustrats per la manca d'accions efectives per part dels governants.

La creació d'un parc d'habitatge social i públic és, sense cap dubte, una mesura necessària i urgent que, ben segur, podria ajudar a alleugerir la situació. Ara bé, aquestes polítiques requereixen tenir una voluntat política sòlida i un compromís a llarg termini, cosa que no sembla que sigui una prioritat per a molts governants.

Per això, encara que sigui reiteratiu, cal que els ciutadans continuem exigint solucions i denunciant la inactivitat dels responsables polítics davant d'un problema que no només és econòmic, sinó també social i humà.

Per altra banda, és necessari i urgent actuar i prendre mesures preventives i de seguretat en l'edificació i manteniment per garantir la seguretat dels residents i prevenir futurs accidents com l'enfonsament parcial d'un bloc d'habitatges al carrer del Canigó de Badalona, que ens va commocionar a tots.

Si bé la solidaritat i el suport mutu són essencials en moments com aquests, és crucial que els ajuntaments actuïn per afrontar aquesta situació i trobin solucions a llarg termini que assegurin la integritat dels nostres barris i la seguretat dels seus habitants.

Línia Vallès no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.
Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes



#EleccionsFrança



#SanFermín



#TaxistesBarcelona

@324cat: El Nou Front Popular guanya les eleccions legislatives franceses al davant dels macronistes d'Ensemble. L'extrema dreta queda en tercera posició.

@ATClibertat: Comença San Fermín 2024 a Pamplona i és imperatiu abordar els casos d'agressions sexuals subratllant la incompatibilitat entre aquests actes i la celebració.

@Elvellblues: Un centenar de taxistes tallen la Gran Via de Barcelona en solidaritat amb Palestina. És la primera vegada que es posicionen col·lectivament sobre el conflicte.

Mirada pròpia



Una economia verda, digital i igualitària

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

Només el 16% de les persones qualificades en intel·ligència artificial a Europa són dones, segons dades de l'*Instituto de las Mujeres*. Trencar aquesta bretxa és, sens dubte, un dels principals reptes per assolir la igualtat al mercat laboral i, sobretot, per no afegir més bretxes de gènere als nous nínxols d'ocupabilitat. I un dels grans reptes –ahora que oportunitat– és que les dones hem de poder participar en el disseny de les noves tecnologies per avançar cap a un futur més verd, digital i igualitari. En aquest sentit, s'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat sobretot als sectors emergents del món empresarial, tot i que encara queda un llarg camí per recórrer. Des de les administracions públiques podem i hem d'afavorir i promoure nous espais d'oportunitats i per a l'autonomia de les dones per avançar en el concepte d'una economia més circular, verda i feminista, que és aquella que busca trencar amb les desigualtats existents i que alhora posa el focus i les prioritats en un futur sostenible de les ciutats i del planeta.

Estem experimentant una transició verda i digital que està afectant, i afectarà de manera central i desigual, el món del treball pel que fa a multiplicació de nous llocs de feina, entre altres efectes immediats. Respecte a la transformació digital del món empresarial, aquesta s'està produint d'una manera molt accelerada, fet que limita poder fer una planificació molt reflexionada i necessària en clau d'igualtat. Aquesta acceleració sense reflexió se suma a la infrarepresentació existent de les dones al món de les TIC i de les IA –tant en l'àmbit directiu com de posicions tècniques–, cosa que pot fer augmentar encara més el *gap* de gènere en la presa de decisions que, al cap i a la fi, ens acabarà afectant com a societat pel que fa al benestar de les persones i en l'augment de les desigualtats. Per això són fonamentals eines com els plans d'igualtat a l'empresa, més enllà de l'obligatorietat de tenir-ne un. Recentment, des de La Ciba de Santa Coloma hem finalitzat una formació en plans d'igualtat a l'empresa i hem pogut conèixer les experiències reals en l'aplicació d'aquesta eficaç eina a cada un dels negocis i petites empreses on s'ha implementat, i com aquesta planificació estratègica amb objectius i accions està sent un veritable motor de canvi i de transformació molt positiu en clau de motivació, de resultats i de sostenibilitat.

Una altra eina estratègica imprescindible, a potenciar també des del món públic, són les trobades de *networking* adreçades a dones emprenedores, directives i professionals amb l'objectiu de crear xarxa entre les dones, potenciar la relació i la comunicació i establir vincles i col·laboracions per a projectes pel bé comú i l'economia circular. A Santa Coloma vam celebrar una nova sessió del *networking* Enxarxades el passat 19 de juny –i que repetirem el 16 d'octubre d'enguany– que va comptar amb la presència de la presidenta de l'*Instituto de las Mujeres*, Isabel García, de la consultora i coach empresarial per a la gestió del canvi Raquel Caballero i d'una vintena de dones de diferents perfils: professionals, directives, emprenedores i empresàries. Totes elles van poder compartir espai i vivències i iniciar aquesta important tasca de llaurar potencials col·laboracions i cooperacions, compartint sabers, necessitats i solucions. Creant i organitzant espais de *networking* anem teixint una nova i fructífera xarxa a les ciutats que farà créixer aquest

S'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat als sectors emergents

imprescindible ecosistema emprenedor igualitari per esdevenir un espai econòmic més inclusiu, cooperatiu i representatiu. I per què és necessari avançar cap a aquest model? Perquè és fonamental que hi hagi una representació del talent dels homes i de les dones en l'àmbit empresarial perquè les empreses estiguin més compromeses amb la conciliació i la responsabilitat de la vida de les persones, alhora que es promogui la desmitificació dels estereotips que generen, no només estigmes, sinó un risc de pobresa més gran i menys autonomia en la vida de les dones, fet que acaba afectant tota la societat.

Un altre exemple de generació de nous centres d'oportunitats, tenint en compte els nous nínxols d'ocupació, és l'espai de *coworking* que hem creat a La Ciba i que allotja, a hores d'ara, un total de 46 persones (el 70% dones) i 34 projectes, el 79% dels quals estan liderats per una dona. Del conjunt d'iniciatives que acollim, el 59% es troben en fase de consolidació i el 37% en fase d'incubació –és a dir, que l'emprenedor/a

està treballant en la seva posada en marxa. Pel que fa a la tipologia de projectes, el 26% tenen a veure amb el sector de la consultoria i el màrqueting i el 18% són projectes per a l'acompanyament de les persones (projectes que tenen a veure amb la maternitat, el *coaching* i la nutrició), mentre que les arts i la comunicació representen el 15% dels projectes allotjats i els serveis digitals (desenvolupament d'*apps* i programació), d'educació i sensibilització (sigui en temàtiques d'educació ambiental o de gènere) suposen l'11% de les iniciatives acollides en aquest espai compartit.

Parlàvem anteriorment que s'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat sobretot als sectors emergents del món empresarial. Però no per menys reivindicatiu i evident és menys important parlar de la necessitat de promoure i facilitar recursos econòmics. Sens dubte, poder disposar d'un pressupost és fonamental per poder materialitzar els projectes i les iniciatives d'igualtat com a sinònim indiscutible de progrés de les empreses i de la societat. En aquest sentit, no és menor que els ajuntaments i les administracions supramunicipals puguin endegar ajuts destinats a persones que hagin iniciat una activitat econòmica. És una de les línies de subvencions que tenim en marxa i que desplega l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, a través de la regidoria de Comerç i de l'empresa municipal Gramimpuls, i que ens està situant com a ciutat referent en noves oportunitats. Amb aquests ajuts volem contribuir a l'impuls de les empreses i donar suport a l'emprenedoria.

En conjunt, són eines que ens han d'ajudar a entendre i a contribuir a les transformacions i canvis que s'estan produint al mercat de treball i avançar-nos al seu impacte en l'ocupació de les dones. Cal tenir ben presents els reptes i també les oportunitats que s'obren en un context d'efervescència tecnològica i de canvi radical en l'estructura clàssica de l'economia i l'ocupació. Per això, les aliances entre el sector públic i privat són imprescindibles per fer front a aquestes transformacions sense que s'obrin noves bretxes de gènere ni augmentin les existents. En aquest sentit, està clar que les dones hem de poder participar en el disseny del futur verd i digital i en la generació de coneixement. Ho he pogut comprovar aquests anys com a alcaldessa: si des de les administracions i la governança local creem les oportunitats i les condicions, la ciutadania les aprofita!

Les millors perles



De la mateixa manera que al Mundial del 2010 el pop Paul pronosticava els resultats, el gos Steph Furry fa el mateix a l'Eurocopa. Fins ara, no s'ha equivocat en cap partit. La gent ara demana al seu amo que el gos els pronostiqui el futur.

La Guàrdia Civil de València ha informat d'una onada de robatoris en cases. Els lladres van emportar-se de tot i en una de les llars van deixar una nota d'agraïment que deia: "Thanks friend, gracias por todo".

Els festivals i les festes majors són l'escenari ideal per robar mòbils i carteres. Per evitar-ho, s'ha fet viral el truc d'un jove que porta la targeta a la sola de la sabata. Per pagar, només s'ha d'apropar el datàfon al peu. Tot són avantatges.

Un jove sense sostre dels Estats Units s'ha fet famós per la seva bellesa, després de publicar a Facebook un missatge demanant ajuda amb una foto seva. Algunes marques de roba li han ofert feina com a model.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO



UN ESTIU QUE VAL PER TRES

3cat



3



Cabòdio



3cat

Passeu, passeu

La clau

Un prec per a la salut mental

per Ester Safont, docent



En els darrers dies ha saltat a la premsa que diferents entitats sol·liciten formalment que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP (Centre d'Urgències d'Atenció Primària) de Santa Perpètua de Mogoda disposin d'un servei d'urgències en salut mental, així com d'un servei d'ingrés per a aquells pacients que ho necessitin. S'han mogut fitxes també a nivell polític, i diferents ajuntaments del Baix Vallès han debatut i aprovat mocions al respecte.

Certament, és inconcebible que una àrea de cobertura sanitària de 165.000 habitants no disposi d'aquesta atenció per a un problema que ens atrapa cada cop més a les seves xarxes, sovint, indissolubles.

Es fa evident, doncs, una manca d'assistència integral i accessible per a la totalitat de la població, sigui quina sigui la seva dolència, incloent-hi les de naturalesa mental.

No és cap novetat, i lamento ser poc original, que cal trencar mites i acabar amb l'estigma que emmascara aquests trastorns. Les persones que els pateixen han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes.

Què no s'entén del que els succeeix als malalts mentals? Quins greuges pateixen? Com es pot atendre aquesta realitat com cal?

Diuen que, de vegades, cal trencar-se per tornar a esdevenir, i aquesta premissa és ben certa. La llàstima són els bocins que no tornen a encaixar; aquells que resten esparracats, abandonats i foragitats de tot el que un dia van ser. Hem d'anar amb compte amb tot el que es perd pel camí amb una gestió deficient d'aquest tema, i quant de mal s'infligeix a la persona i als que l'envolten.

Habitualment, es mesura la fortalesa de la ment humana amb indicadors erronis. Tots devem haver escoltat alguna vegada "a mi això no em passarà mai", "no ho entenc", "jo no crec en psicòlegs i psiquiatres", "si no se'n surt és perquè no vol", "ara tothom està deprimit"... Són comentaris pejoratius que no contemplen la possibilitat que un dia els toqui als que els formulen travessar aquesta fina línia i davallar al fons del pou o ser víctimes de crisis d'angoixa o atacs de pànic. Les malalties mentals oprimeixen, desdibuixen, desgasten i, en el pitjor dels casos, anul·len l'essència interior i deixen la persona amb una absoluta sensació d'indefensió.

El doctor Antoni Bulbena, coordinador de la Unitat d'Ansietat de l'Hospital del Mar de Barcelona durant molt de temps, ens regala sentències contundents respecte, per exemple, a aquesta angoixa: "Tens la impressió que et pots morir, que et tornes boig o que està a punt de passar una cosa molt greu...". Apunta, així mateix, que "hi ha professionals que diuen que el medicament ha de ser l'última opció [...]. És el contrari: de vegades és important que el medicament no tardi gaire, perquè com més dura la por, més seqüeles té". Fins i tot afirma que comparteix el seu telèfon amb els pacients i que els demana que li facin un retorn del seu estat, perquè "el tractament de la por és la presència. Si algú té por, però té algú al costat, la por baixa. No pots deixar la por en mans d'una pastilla. Cal que la persona que l'acompanyi hi sigui". Parla, així mateix, d'empènyer el pacient a consultar-li qualsevol dubte enviant-li un missatge.

És obvi que aquest plantejament, avalat per una formació tant de caire nacional com en universitats de renom internacional (Cambridge), però sobretot per una àmplia experiència en psiquiatria, no casa amb un sis-

tema sanitari que reconeixem mancat d'aquesta proximitat; d'aquesta opció de la immediatesa i de la possibilitat d'acudir-hi quan algú se sent afectat per una patologia d'aquesta índole.

Sabem que l'angoixa és un trastorn que no parla per si mateix, perquè només indueix a la fuga; a posar-se a recer sense cap mena de voluntat de verbalitzar què se sent. I si el malalt no té paraules, només pot ser atès per aquells que dominen l'idioma d'aquest mutisme selectiu. Entenc que els intèrprets han de ser, per tant, professionals sanitaris de l'especialitat psíquica. Per molt bona voluntat que pugui tenir el metge d'urgències, i per molta empatia que demostrï, no disposa ni de les eines ni de la formació específica per afrontar aquesta modalitat d'emergència.

Estem parlant de les malalties més freqüents, que afecten gairebé un 20% de la població, i que no estan rebent el tractament i l'atenció necessaris. Quan un malalt necessita ajuda (un cop ha fet el procés intern i difícil de reconèixer que l'ha de rebre, o bé ha esclatat en forma de crisi) i acut a urgències generals sota efectes com la sudoració, tremolor, palpitations, tensió muscular, mal de cap, mareig, respiració ràpida, sensació d'ofec, molèsties gastrointestinals, boca-seca... El més habitual és que li posin una pastilla sota la llengua i, quan les seves constants es recuperin, que l'enviïn de nou cap a casa, amb la consigna que es tracti a consultes externes. I ara encetaríem un altre tema, si parléssim de la saturació existent als centres de salut mental, de la manca de sanitaris del sector, de les llargues llistes d'espera i de les cites mèdiques excessivament distanciades en el temps en cas de tractaments psicoterapèutics.

Cal sumar-hi, per mantenir el fil de la necessitat, tanmateix, un altre condicionant, que és el fet que el metge associï altres dolències que tenen base real i requereixen exploracions clíniques pertinents al trastorn que l'història de qui es visita reflecteix. En cas d'ansietat, de seguida es té el diagnòstic. I si no era només resultat de la hipocondria de l'individu? Se sap que aquesta somatització està associada a processos d'alteració, però també està demostrat que augmenta el risc de patir malalties més comunes, com ara les cardiovasculars i les respiratòries. No obstant això, com que els que ho pateixen tendeixen a fer-se proves mèdiques i consultes innecessàries, i malauradament poden generar cert rebuig en els professionals de la medicina, aquest fet pot tenir conseqüències nefastes.

Es necessita un servei d'urgències que doni resposta eficient a la causa que ha portat la persona a requerir atenció mèdica, sigui per consum de drogues, per experiències traumàtiques esdevingudes de sobte, per acumulació d'estrès que ha esclatat i ha deixat la persona feta un nyap, per crisis d'ansietat... Per qualsevol trastorn de salut mental. Tots aquells que hi acudeixin en aquestes circumstàncies necessiten ser atesos amb dignitat, i aquest fet només és possible si ho deixem a les mans de qui en sap.

En conclusió, no puc fer altra cosa que sumar-me a aquesta reclamació del tot sensata, coherent i fonamentada per arguments sòlids, i reclamar amb veu alta i clara que sí, que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP de Santa Perpètua de Mogoda donin resposta a aquesta necessitat. Si és un clam fort, sincer i compartit, arribarem a fer-nos sentir perquè aquells que tenen la capacitat d'incidir en aquesta realitat es puguin a treballar de valent.



Foto: Arxiu

“

Les persones que pateixen trastorns mentals han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes

”

Flaixos

@fadasimo: No tot va a pitjor. Aquests dies estan recuperant la salut molts professors que han estat de baixa pràcticament tot el curs.

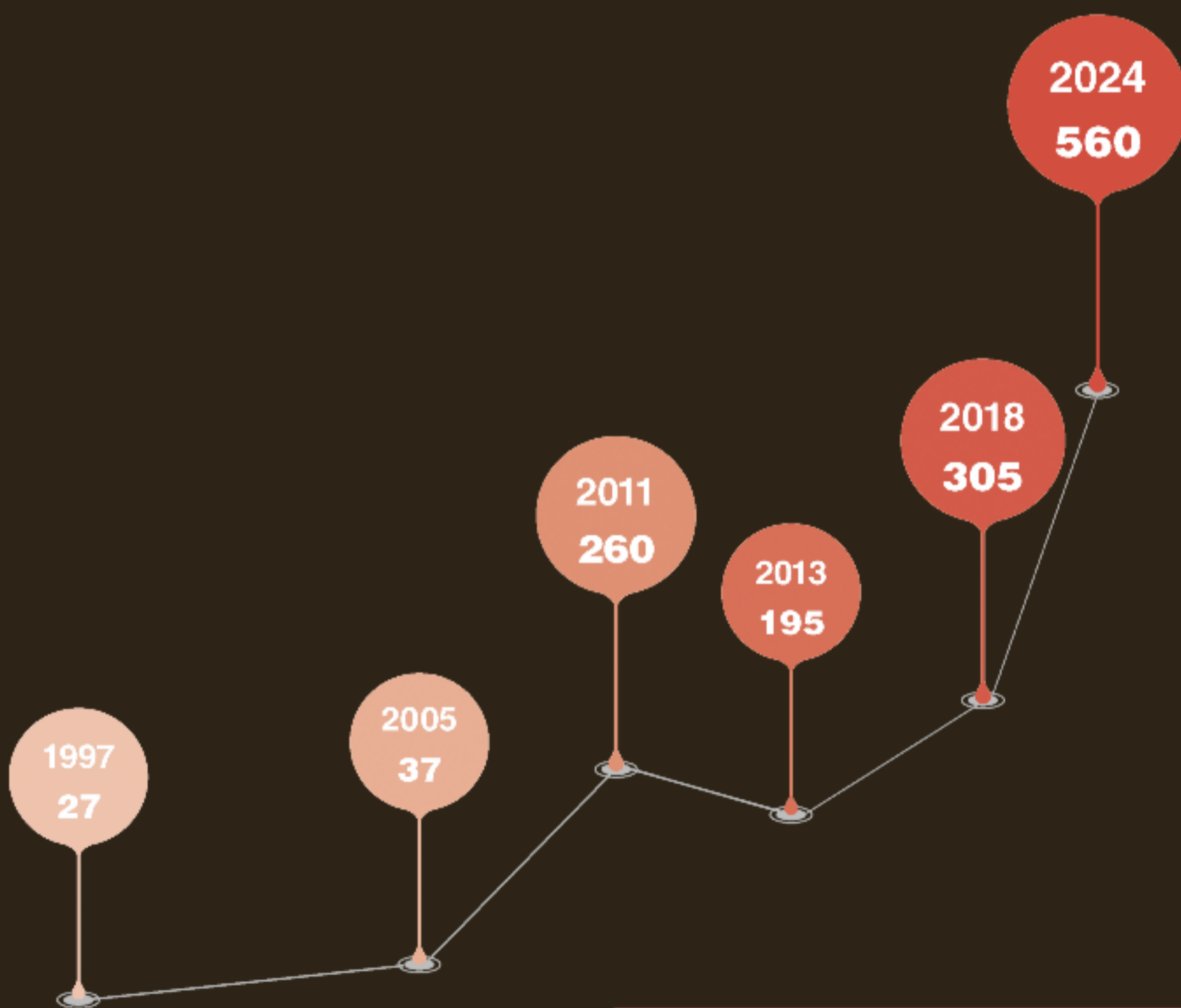
@carla65: Ahir vaig anar a la biblioteca municipal a oferir llibres per a nens. Van dir que no accepten donacions perquè genera molta feina catalogar-los. Encara estic en xoc.

@JaumeMaeso: La burocràcia acabarà amb la democràcia. Una cosa que hauria de servir per facilitar-nos la vida i l'únic que fa és posar traves i fer-ho tot més difícil.

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

amic

*“Mitjans de proximitat,
periodisme de confiança”*



Més de 560 mitjans associats

El Festival Internacional de Curtmetratges Fantàstics i Freaks celebrarà la seva 25a edició al parc del Turonet del 15 al 19 de juliol amb la projecció de 36 curts. El certamen enguany se centrarà en la figura dels vampirs.

La justícia obliga Cerdanyola a iniciar la separació de Bellaterra

SOCIETAT ▶ El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha tombat el recurs presentat per l'Ajuntament de Cerdanyola en contra de la decisió del jutjat del contenciós administratiu de Barcelona que l'obligava a tramitar la separació de Bellaterra. Segons la sentència, avançada per *Cugat Media*, la Comissió Bellaterra és Sant Cugat va complir amb els requisits establerts per iniciar la separació, i per això considera vàlida la segregació.

Per posar context a la situació, cal recordar que els veïns litiguen des del 2015 perquè Bellaterra se separi de Cerdanyola i passi a Sant Cugat. Aquell any es va fer un referèndum en què el 94% dels veïns del barri es van mostrar favorables a la segregació, però ni l'Ajuntament ni la Generalitat van aprovar la decisió. Després, el 2018 va néixer la Comissió Bellaterra és Sant Cugat per promoure la segregació i van presentar un 60% de signatures del cens amb una memòria que explicava les raons de la separació.



L'EMD de Bellaterra és el govern local del barri. Foto: Arxiu

L'Ajuntament va argumentar, però, que el nombre de signatures no era suficient i va optar per no iniciar el procés de segregació. La plataforma veïnal va recórrer contra aquesta decisió davant del jutjat contenciós administratiu, que li va donar la raó i va motivar al consistori a elevar el cas al TSJC amb el recurs que ara s'ha desestimat.

El cas encara es pot elevar al Tribunal Suprem, però els serveis jurídics de la plataforma veïnal veuen difícil que pugui prosperar. Sobre aquesta possibilitat,

des de l'Ajuntament expliquen a *Línia Vallès* que "disposen d'un mes per fer-ho o, per contra, executar la sentència". Durant els pròxims 30 dies es prendrà la decisió", detallen les mateixes fonts. "En el cas d'admetre a tràmit la petició de segregació, aquesta serà debatuda i votada al Ple de setembre", apunten.

Pel que fa a la decisió del TSJC, el consistori ha confirmat que "ha estat notificat de la resolució" i que "respecta la sentència judicial", però diu que no tanca la porta a "cap via".

Un alumne del Forat del Vent treu la millor nota de les PAU

EDUCACIÓ ▶ Cerdanyola torna a destacar a nivell educatiu perquè la millor nota de les Proves d'Accés a la Universitat (PAU) l'ha tret un jove que estudia a la ciutat. Es tracta del santcugatenc Eric Mateu, alumne de l'Institut Forat del Vent, que ha obtingut un 9,9 en la fase general. Segons ha explicat, en declaracions a l'ACN, aquesta nota ha estat "un cop de sort i una recompensa a tot l'esforç dels últims anys".

Ara, Mateu es matricularà al doble grau de Matemàtiques i Física a la Universitat Autònoma de Barcelona. "Vull fer recerca en astrofísica o astrobiologia per analitzar la possibilitat que existeixi vida fora de la Terra", explica.

Després, la seva intenció és estudiar un màster a la Universitat de la Laguna, a Tenerife, "on tenen un dels millors observatoris de parla hispana", i fer un doctorat a l'estranger.

Mirant enrere, Mateu recorda que a la primària va haver de repetir segon curs, ja que va canviar d'escola per la mala maror que tenia amb els companys. "No sé si allò era assetjament, però tenia bastants problemes", relata. La resta de la primària va ser un alumne "normal, amb algun notable, però sense destacar especialment" i va començar a destacar a l'ESO i després al Batxillerat.



Eric Mateu mostra la seva nota a la selectivitat. Foto: Gemma Sánchez/ACN



Orgull
la publicació de reflexió LGTBI+

Combatent la bretxa digital

► La Generalitat invertirà 22,7 milions d'euros en cursos adreçats a la gent gran per fer front a la discriminació digital

► Un acord del Govern i el Pla Estratègic Metropolità permetrà fer arribar els cursos arreu de Barcelona i l'àrea metropolitana



Que ningú es quedi enrere

- » El Govern, l'Ajuntament de Barcelona i l'AMB aproven un protocol per reduir la bretxa digital
- » El programa 'Més Digitals' oferirà cursos gratuïts a majors de 65 anys i a col·lectius vulnerables

INCLUSIÓ ▶ Col·laborar en l'impuls de la digitalització inclusiva a Catalunya i aplicar-la de la manera més efectiva possible a la metròpoli. Aquest és l'objectiu del protocol que han signat el Govern, mitjançant la Direcció General de Societat Digital del Departament d'Empresa i Treball, i el Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB), associació promoguda per l'Ajuntament de la capital catalana i l'AMB.

L'acord estableix diverses vies per impulsar iniciatives comunes i compartir experiències i recursos per fer front als reptes presents i futurs de la digitalització. S'emmarca en l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital, aprovada pel Govern, i en el Compromís Metropolità 2030, el nou pla estratègic per a la regió metropolitana de Barcelona, promogut des del PEMB i orientat a impulsar un nou model de prosperitat basat en el coneixement i la innovació enfocats a reduir les desigualtats socials i territorials.

L'acord és fruit de l'interès del Govern en què la iniciativa arribi realment als municipis i als barris. Per aconseguir-ho, el PEMB facilitarà la dinamització de l'àmbit de la regió metropolitana de Barcelona pel que fa a les entitats territorials, socials, econòmiques, organitzacions de la societat civil i grups polítics que cal incorporar necessàriament en el debat i la construcció d'aquesta estratègia.

El Govern ha aprovat una partida de 22,7 milions d'euros per al programa 'Més Digitals'

Conjuntament, s'impulsaran iniciatives comunes i accions formatives i participatives, i es donarà visibilitat als projectes relacionats amb la inclusió digital que promoguin tots els implicats.

PLA DE XOC

Segons un estudi publicat l'any 2022 per la Secretaria de Polítiques Digitals sobre l'accés i l'ús de les eines digitals, a Catalunya hi ha més de dos milions de persones més grans de 60 anys en risc d'exclusió digital. L'edat, doncs, genera una bretxa digital. A més edat, menys ús i menys coneixement, especialment a partir dels 65 anys. Per salvar aquesta discriminació, el Govern va aprovar el mes d'abril una partida de 22,7 milions d'euros per al programa formatiu



Part de l'equip impulsor de la col·laboració entre la Generalitat i el PEMB. Foto: PEMB

Més Digitals, focalitzat en la gent gran, però també en persones que es troben en situació de vulnerabilitat. Ho va anunciar durant una roda de premsa el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, acompanyat de la directora general de Societat Digital, Liliana Arroyo.

El programa s'emmarca en el Pla de xoc contra la bretxa digital i, més àmpliament, "en l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital promoguda pel Govern, que té per objectiu fer front als reptes de la digitalització i lluitar contra les bretxes digitals de forma inclusiva, sostenible, democràtica i equitativa", segons va explicar Torrent. Durant l'anunci, el conseller va destacar que es vol que "tot-hom tingui coneixement i accés a la dimensió digital per evitar situacions de desigualtat", i va remarcar la idea "que ningú es quedi enrere".

9.000 CURSOS

Més Digitals contempla l'organització de 9.031 cursos que s'impartiran arreu de Catalunya amb la finalitat d'ajudar la ciutadania catalana a assolir competències bàsiques en l'àmbit digital i alhora millorar la seva qualitat de vida mitjançant l'ús

de les tecnologies de forma segura. El programa, en paraules d'Arroyo, "s'aborda a través d'un disseny molt versàtil i inclusiu i que persegueix la capillaritat al territori".

La prioritat de *Més Digitals* és formar, abans que arribi l'any 2026, unes 80.000 persones majors de 65 anys, cosa que significa un 4% del total del col·lectiu. Per altra banda, el programa també s'orienta a persones que es troben en situació de vulne-

La prioritat és formar 80.000 persones més grans de seixanta-cinc anys abans del 2026

rabilitat, siguin membres de famílies amb fills en edat escolar i en risc d'exclusió, persones amb diversitat funcional o amb baix nivell d'estudis i de difícil ocupabilitat, entre altres. En aquests casos s'ajudaria un mínim de 10.000 persones.

El Govern, doncs, impulsarà 9.031 cursos de formació presencial, d'unes 15 hores de durada en total i en grups reduïts. Seran gratuïts per a la ciutadania i l'objectiu és arribar arreu del

territori català. Concretament, a la ciutat de Barcelona es portaran a terme 2.681 cursos, i a l'àrea metropolitana, 1.401 cursos al Baix Llobregat, el Garraf i el Penedès; 1.089 al Vallès Occidental; i 1.014 al Maresme i al Vallès Oriental.

ESTRATÈGIA NACIONAL

El pla de xoc és l'aplicació, doncs, d'una iniciativa encara més àmplia: l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital, impulsada pel Govern el mes de març per fer front als reptes presents i futurs de la digitalització i lluitar contra les bretxes digitals en clau de país. El model de digitalització català sorgit d'aquest procés estarà, segons la previsió de la Generalitat, alineat amb el model de societat digital centrada en les persones que proposa la Unió Europea per tal d'avançar cap a una societat digital inclusiva, sostenible, democràtica i equitativa.

Més enllà del fet de fer més assequibles aquestes eines als grups socials de més edat, hi ha l'objectiu primordial de garantir l'accés universal a internet, així com la capacitat i la inclusió digitals, drets recollits a la Carta catalana per als drets i les responsabilitats digitals. Aquesta es-

tratègia d'àmbit nacional ha de permetre donar resposta als nous reptes als quals s'enfronta la ciutadania en matèria de digitalització, com ara una connectivitat segura, sostenible i respectuosa amb el medi ambient i les persones, i la formació i l'accés universal a les eines tecnològiques.

L'estratègia segueix el model de societat digital centrada en les

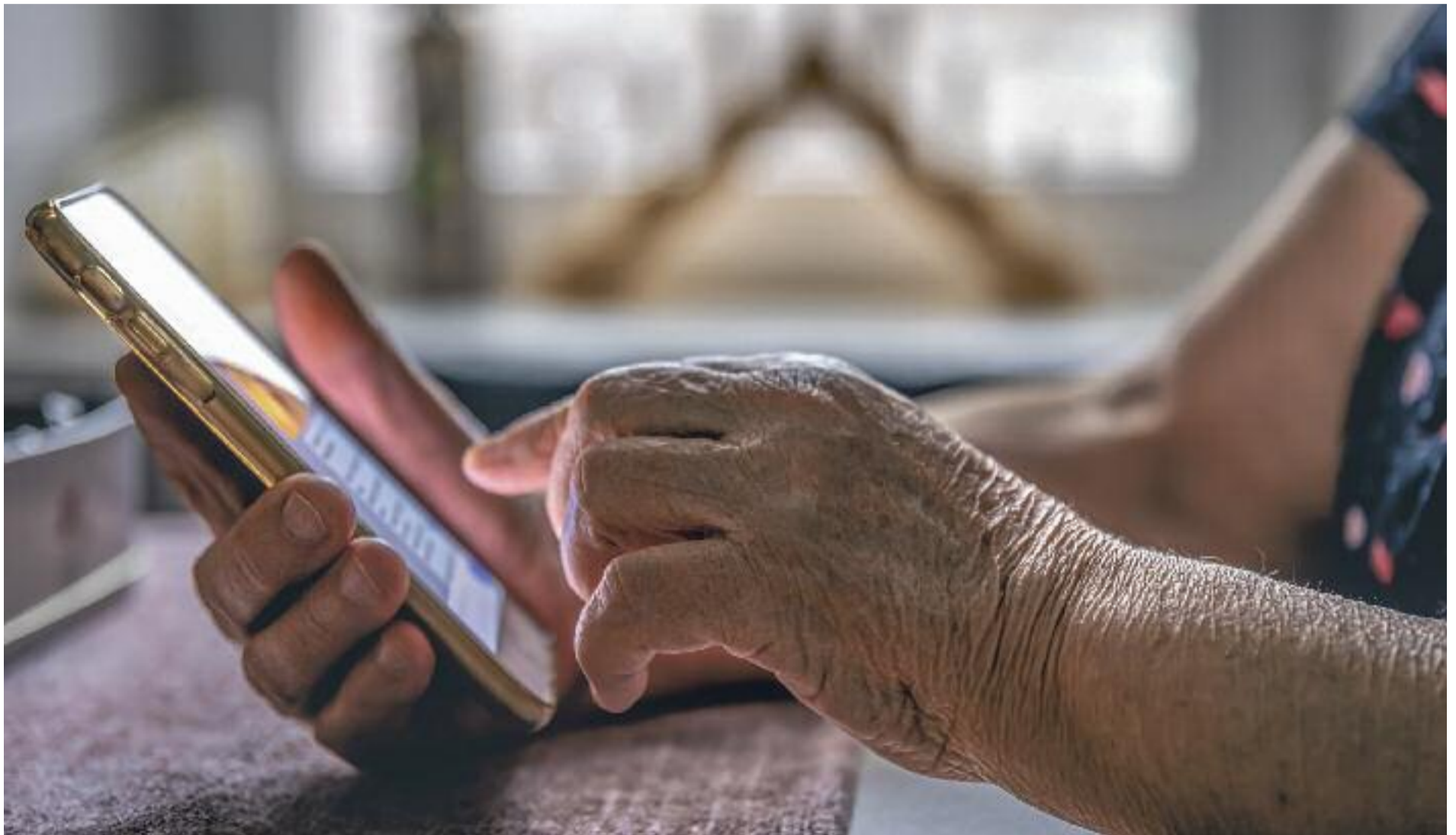
EL COMPROMÍS DIGITAL DE LA METRÒPOLI

▶ El Compromís Metropolità 2030 és un document promogut per l'AMB que defineix les missions compartides per Barcelona i l'Àrea Metropolitana amb l'objectiu d'estructurar una governança territorial. La digitalització inclusiva és un dels reptes que s'inclouen en aquest compromís.

persones promogut per la Unió Europea, doncs, i té molt en compte el desenvolupament i la implantació de les noves tecnologies aplicades a la millora de les condicions sociolaborals dels més vulnerables i la transició cap a una digitalització inclusiva.

La gent gran, en risc d'exclusió

- » Un estudi de la Generalitat adverteix sobre el risc de discriminació als majors de 65 anys
- » Les persones grans no tenen prou coneixements per aprofitar els avantatges d'internet



La manca de coneixements informàtics de les persones grans els limita l'accés a serveis bàsics accessibles a través d'internet. Foto: Freepik

BRETXA ▶ L'anomenada bretxa digital fa referència a la situació de desigualtat de molts grups socials que no tenen accés a internet i a les tecnologies de la informació i la comunicació i, per tant, poden quedar exclosos de la societat digital. Aquesta desigualtat pot provenir de la manca d'accés físic, de connexió, però també del tipus d'ús que se'n fa o del nivell de coneixement i competències en tecnologia, xarxa i eines digitals, que ens permet decidir lliurement si volem fer-les servir o no. Per salvar la bretxa digital cal, doncs, no només facilitar l'accés a internet, sinó també ensenyar a tothom a fer servir correctament la tecnologia, les eines i la xarxa per accedir a tots els serveis disponibles.

Els resultats de l'*Estudi sobre la bretxa digital* encarregat per la Generalitat l'any 2022 a la Secretaria de Polítiques Digitals ens permeten veure on es troba i quina és la seva profunditat. Mostren, per exemple, que encara hi ha bretxes d'accés als serveis bàsics en diversos punts de Catalunya, tot i que la connectivitat és, en general, bona, especialment a les ciutats i el seu entorn. En canvi, quant a l'ús i el coneixement de les eines, l'estudi

determina que l'edat genera una bretxa digital a partir dels 55 anys i, sobretot, a partir dels 65. Les generacions més grans són, sens dubte, les que tendeixen a establir menys relacions amb la tecnologia i, per tant, les que s'aprofiten menys dels recursos disponibles a internet.

FACTOR DIFERENCIAL

En realitat, l'edat és el gran factor diferencial. Les bretxes de gènere, per exemple, no són destacables fins als 55 anys. Els homes utilitzen més internet per

Els pensionistes pertanyen al grup de persones que menys es connecten a internet

llegir notícies, fer servir la banca electrònica o consultar el correu electrònic, entre altres. Per altra banda, les dones utilitzen més serveis com les xarxes socials, cursos en línia, la missatgeria instantània o la recerca de feina. Però no hi ha diferències notables pel que fa a l'ús o el coneixement.

Les característiques socioeconòmiques afecten sobretot

l'accés, però, analitzades al detall, també parlen molt de l'edat i de la manca de formació com a barreres. En general, els pensionistes i les persones amb menys estudis són els més discriminats per l'ascens de la societat de la informació.

L'informe revela que, a major nivell d'estudis i d'ingressos, hi ha un accés més natural a internet i, per tant, més apropiació i aprofitament de la tecnologia. Les bretxes per nivell d'estudis i d'ingressos s'accentuen en els casos d'educació incompleta i en les famílies amb ingressos mensuals nets de la llar inferiors a 900 euros. També s'aprecia que, segons l'ocupació, els estudiants i els ocupats són els més connectats a internet, mentre que els pensionistes i les persones que es dediquen a tasques de la llar són els que menys ho estan.

SENSE ACCÉS A SERVEIS

A l'hora d'avaluar l'ús de serveis concrets d'internet com ara el correu electrònic, la missatgeria instantània, la consulta de notícies o la banca electrònica, es fan més evidents les diferències per edat. Les generacions més joves són les que utilitzen més els serveis avaluats, mentre que, a major edat, l'ús disminueix a

partir dels 65 anys i, especialment, a partir dels 75. Estudiant l'ús d'un servei estàndard i accessible com és el correu electrònic, per exemple, s'aprecia que la bretxa generada pels nivells d'estudis baixos és més accentuada que la bretxa per rendes baixes.

Les bretxes de gènere, per exemple, no són destacables fins als 55 anys

Hi ha diferències comprensibles, com el fet que les persones d'entre 25 i 55 anys facin servir més eines per llegir notícies, cercar informació sobre béns o serveis o la banca electrònica. Ara bé, en usos més específics com fer compres, concertar cita amb un metge o buscar informació sobre salut s'observa clarament una bretxa en el col·lectiu de més de 75 anys. Això és greu, perquè són precisament les persones que més necessiten aquesta tipologia de serveis, ja que permeten no haver-se de desplaçar. La manca de coneixements fa que no puguin utilitzar-los.

BRETXA INFORMÀTICA

Si avaluem la bretxa de coneixement des de la perspectiva de tasques informàtiques executades, s'aprecia que els homes fan més feines relacionades amb la informàtica que les dones. No es troben grans diferències, però sí que destaca l'ús de fulls de càlcul, funcions avançades en fulls de càlcul o la programació en llenguatges especialitzats. Els homes i les dones presenten una diferència d'entorn de 8 punts percentuals a l'hora de portar a terme alguna de les diferents tasques informàtiques avaluades. En termes de nacionalitat, per exemple, aquesta diferència és només de 4,2 punts percentuals.

Però, un cop més, la situació canvia si apliquem el criteri de l'edat, quan s'observa la tendència de menor ús i menor coneixement a mesura que augmenten els anys. En el cas concret de les tasques relacionades amb la informàtica avançada, les generacions més joves són les que lideren totes les feines avaluades. No hi ha, com en altres casos, tasques on un col·lectiu reflecteixi més o menys ús, sinó que la relació amb l'edat i les feines informàtiques que s'han estudiat és directa.



culturab.cat
plataforma de tendències
culturals metropolitanas



@culturab_cat



@CulturaB



@culturab.cat



grup comunicació21

Barberà va viure la seva Festa Major entre el 5 i el 8 de juliol amb una nova edició multitudinària. Els actes més destacats van ser els de cultura popular, els concerts de versions i les propostes celebrades a l'Espai Jove.

La millor coca de crema es fa a la ciutat i acaba de rebre un premi

GASTRONOMIA ▶ La pastisseria La Palma, que té botigues a Barberà, Sant Cugat i Sabadell, s'ha endut el premi a la millor coca de crema de Sant Joan en el concurs 'La millor coca de Sant Joan de Catalunya', organitzat per l'agència de comunicació Sr. y Sra. Cake, amb la col·laboració del Gremi de Flequers de Catalunya. "Aquest premi per a nosaltres ha suposat molt, és un reconeixement a l'esforç, a l'amor i a la passió de tres generacions que hem treballat a la pastisseria", diu Gemma Sanfeliu, una de les propietàries de La Palma, en declaracions a *Línia Vallès*.

Segons explica, aquesta era la primera vegada que la pastisseria es presentava al concurs. Per això, assegura que estan "molt contents, feliços i orgullosos", no només pel guardó, sinó perquè gràcies a aquest reconeixement les vendes han augmentat. "Nosaltres sempre hem estat una pastisseria molt coneguda i per Sant Joan sempre ha vingut gent de tot arreu a buscar coques, però aquest any hem hagut de treba-



A l'esquerra, Sanfeliu amb el premi a la millor coca de crema. Foto cedida

llar molt més", reconeix. Recordant els dies previs a la festa, Sanfeliu admet que l'elevada demanda els va alentir a l'hora d'atendre totes les comandes, perquè les coques que fan són "totalment artesanes, fresques i fetes el mateix dia", cosa que implica haver d'esperar el seu procés de fermentació i després el de forn. "Però l'important és que ningú es va quedar sense coca", afegeix.

Sobre la trajectòria de La Palma, Sanfeliu explica que la va

crear el seu avi. "Fa 72 anys que som mestres pastissers artesans", detalla. L'any 1952 obria el primer establiment al barri de la Creu de Barberà, que aleshores pertanyia a la ciutat i amb el temps va passar a formar part de Sabadell, i el 1993 obria l'establiment de l'avinguda de la Generalitat. Des de llavors, han guanyat diversos reconeixements, a banda del de la coca de Sant Joan, per altres productes com els seus croissants.

En marxa un projecte per millorar l'entorn del riu Ripoll

MEDI AMBIENT ▶ Barberà està envoltada de rius. Pel nord-est hi passa el riu Ripoll i pel sud-oest el riu Sec. Amb tot, l'estat de l'entorn fluvial en ambdós casos no és el més adequat. Per això, amb l'objectiu de posar-hi solució, el Consell Comarcal del Vallès Occidental ha tirat endavant el projecte 'El riu, teixint fils de vida'. Aquest està centrat, primer, a millorar la llera del Ripoll, al llarg d'uns 40 quilòmetres al seu pas per la comarca.

Es tracta d'un projecte que vol transformar l'entorn natural per on transcorre el riu, per fer-lo més

atractiu a nivell natural i cultural. D'una banda, tant a Barberà com a la resta de municipis pels quals passa el Ripoll s'adequarà tot el camí fluvial per al senderisme i el ciclisme, creant una infraestructura verda que unirà el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac i el Parc Natural de Collserola. D'altra banda, es donaran a conèixer els diferents elements patrimonials que hi ha al llarg del riu. En el cas de Barberà, serà el Molí Vermell. A través d'una aplicació es podrà accedir a informació i visitar l'edifici de forma virtual.



L'entorn del riu Ripoll serà objecte de millora. Foto: Arxiu

Miles de niños y niñas viven atrapados en las luces rojas de la explotación sexual que sufren sus madres.

Envía un SMS con la palabra SONRISA al 28014 y ayúdanos a evitar que los más pequeños sean víctimas de la trata de personas.

AYÚDANOS A LUCHAR CONTRA LA TRATA DE PERSONAS

SONRISAS DE BOMBAY

#rompeconlatrata

sonrisasdebombay.org

L'entitat Ripollet Unió Atlètica (RUA) ha patit recentment diversos robatoris a les oficines del club i al magatzem de material. Després de denunciar-ho i de demanar més seguretat a l'Ajuntament, denuncien passivitat municipal al respecte.

Avis que expliquen i joves que atenen: un viatge al passat local

HISTÒRIA ▶ El Ripollet actual no és el mateix que el de fa 20 anys, ni tampoc el mateix que el de fa 50 o 70 anys. El pas del temps a la ciutat ha estat sinònim de creixement, de construcció de nous edificis i equipaments, però també de la desaparició d'altres espais emblemàtics que avui dia tan sols estan gravats en la memòria de la gent més gran i en algunes poques fotografies. Amb l'objectiu de recordar-los i de compartir-los amb tota la ciutadania, el grup promotor Traça ha tirat endavant el projecte 'El Ripollet que recordo', que ha consistit a crear un mapa amb tots aquests llocs que ja no existeixen a la ciutat.

Es tracta d'un treball intergeneracional que s'ha allargat diversos mesos, en el qual han participat veïns majors de 70 anys i alumnes de 1r d'ESO dels Pinetons. A través de reunions més o menys periòdiques, la gent gran anava compartint els seus records i els joves anaven construint el mapa, en el qual han quedat



El projecte aspira a vincular diferents generacions. Foto: Ajuntament

reflectits fins a 13 punts. Entre altres, destaquen el desaparegut Cinema Cot del carrer Calvari, l'antic camp de futbol, que se situava a la plaça on hi ha el Mercat Municipal, o el també desaparegut escorxador municipal, situat en l'espai que actualment ocupa el Centre Cultural de Ripollet.

A nivell de memòria històrica, es tracta d'un projecte únic i innovador al municipi, que ofereix, a qualsevol ciutadà, la pos-

sibilitat de fer les seves aportacions en línia. En aquest sentit, Marta Reche, dinamitzadora del projecte, valora positivament una iniciativa que permet veure "les transformacions urbanístiques i socials que ha experimentat Ripollet". Mentrestant, els participants asseguren que "es tracta d'una proposta molt interessant perquè posa en valor el pas del temps i l'experiència de la gent gran".

Ripollet, un dels municipis amb més segregació escolar

EDUCACIÓ ▶ Ripollet torna a estar, un any més, en les posicions més altes del rànquing de municipis catalans amb més segregació escolar a primària. En concret, ocupa el segon lloc de la llista per darrere de Molins de Rei, segons l'última actualització del mapa de segregació que elabora la Fundació Jaume Bofill amb dades del Síndic de Greuges.

L'índex de dissimilitud del curs 2022-2023 a Ripollet, que calcula el nivell de segregació, s'enfila fins al 0,48, superant de llarg la mitjana catalana, situada en 0,33. Això vol dir que a la ciutat hi ha alguns centres que concentren molts alumnes vulnerables, mentre que altres centres concentren molts alumnes ordi-

naris o benestants i que, per revertir la situació i aconseguir que totes les escoles tinguin el mateix tipus d'alumnes, el 48% dels infants vulnerables haurien de reubicar-se en uns altres centres.

En comparació amb l'any passat, quan Ripollet liderava el rànquing amb un índex de dissimilitud de 0,50, la situació ha millorat, però molt modestament. Des de la Fundació Bofill apunten que aquestes altes xifres "s'expliquen per realitats diverses i complexes" i reconeixen que "l'acció política pot millorar-les".

D'altra banda, també cal destacar que, pel que fa al rànquing de segregació escolar a l'ESO, Ripollet se situa vuitè entre tots els municipis catalans, amb un 0,35.



L'índex de dissimilitud a primària és de 0,48 a la ciutat. Foto: ACN



Foto: Alberto Lores / PIN Media

EMERGENCIA EN UCRANIA

Miles de personas huyen de sus hogares buscando refugio para salvar sus vidas. La infancia está especialmente desprotegida.

[Dona ahora](#)

Cuenta bancaria:
ES69 2100 5731 7202 0041 1957

 Ayuda
en Acción

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE



Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!



Foto de família dels candidats del PSC de les principals ciutats metropolitanas abans de les eleccions del 28 de maig del 2023. Foto: Albert Segura/ACN

Fa un any, l'activitat política local era frenètica. El 28 de maig s'havien celebrat eleccions municipals i el 17 de juny van tenir lloc els corresponents plens d'investidura arreu del territori. Es tractava de sessions extraordinàries encara més anòmales, ja que, com a resposta als mals resultats del PSOE a gairebé tot l'Estat, amb excepcions com l'àrea metropolitana de Barcelona, Pedro Sánchez havia convocat eleccions generals per al 23 de juliol.

En els darrers 365 dies han passat moltes coses: una sequera rampant que ara s'ha suavitzat, unes eleccions catalanes que han enfonsat ERC, una inflació que sembla que ara es modera, unes eleccions europees que han fet augmentar la presència de l'extrema dreta al continent, l'aprovació de l'amnistia... Què han estat fent els governs municipals metropolitanos durant aquest temps? Al diari *Línia* ens hem fet aquesta pregunta i hem intentat respondre-la amb veus de tota mena. Des de qui defensa els nous executius fins a qui no hi està d'acord. Aquesta és la valoració d'un any de nous governs locals a la metròpoli.

LA BARCELONA DE COLLBONI

Qui va guanyar les eleccions a Barcelona? La pregunta és fàcil de respondre, matemàtica en mà. De totes maneres, el partit vencedor, Junts, no ha acabat governant perquè els resultats de gairebé triple empat entre la formació de Xavier Trias, els comuns d'Ada Colau i els socialistes de Jaume Collboni van fer que aquest darrer candidat, el segon en vots, pogués ser investit alcalde amb el suport dels comuns i del PP.

Aquesta situació de frec a frec ha marcat el primer any de govern i marcarà el desenvolupament del mandat. Almenys així ho veuen des de punts de vista tan oposats com els de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) i Foment del Treball. "Hi ha un govern molt dèbil, perquè amb 10 regidor l'Ajuntament no es pot manegar", diu Camilo Ramos, de la FAVB. En aquest sentit, el líder del moviment veïnal considera que, de moment, l'Ajuntament només pot "prometre coses", com per exemple l'alcaldia de nit. "Amb la correlació de forces, Collboni hauria de pensar abans a pactar que a governar", afegeix. És per això que Ramos considera que manquen "unes línies mestres" i assenyala que, ara per ara, Barcelona va cap a convertir-se en una "ciutat d'esdeveniments i turisme" i considera que això és "un error".

Més enllà d'això, Ramos opina que "la comunicació amb el govern socialista no és gaire bona" i lamenta que s'escollin més certes veus que d'altres. "És important reunir-se amb els empresaris, però també s'han d'escoltar els veïns, perquè la ciutat no només és un espai per fer-hi negocis",



365 dies dels nous governs locals: on som?

El 28 de maig del 2023 es van celebrar unes eleccions municipals on el PSC va ser el gran triomfador. Després d'un any, analitzem com ha estat aquest primer quart de mandat preguntant a organitzacions d'empresaris, entitats veïnals i moviments socials com valoren els executius sorgits de les urnes.

afirma. Sigui com sigui, Ramos reconeix que si li haguessin fet la mateixa pregunta en el primer any de mandat d'Ada Colau, "hauria dit el mateix".

Per la seva banda, Foment considera que no es pot desvincular la situació actual del fet de "governar en minoria". Dit això, assenyala que, en aquest primer any de mandat, "iniciatives com la promoció de la Fórmula 1 van en el bon camí" i demana més relació entre les empreses i les institucions.

"Seria bo que hi hagués un pas més decidit entre el discurs de la bondat de la col·laboració públicoprivada i la seva concreció", reclama.

Podrien semblar unes declaracions tèbies, però cal tenir en compte que la patronal no acostuma a fer balanços polítics d'aquesta mena, i el fet que n'hagi parlat amb el *Línia* és destacable. Alhora, aquestes declaracions de Foment estan a anys llum de les poques que havia fet en els mandats de Colau. El 2022, per ex-

emple, el seu president, Josep Sánchez Llibre, titllava el tarannà de l'alcaldesa "d'autoritari, arrogant, poc democràtic i ideològicament sectari".

Empresaris a banda, la postura dels moviments socials envers el govern municipal sí que sempre es fa sentir amb força. Jordi Elgström, d'Eixample Respira, afirma que l'organització a la qual pertany no està gens satisfeta amb "les polítiques per les quals s'ha apostat". Alhora, diu

que manca una "planificació estructural" de la ciutat i lamenta que es prioritzi un "model de mobilitat urbana basat en el cotxe". "Les polítiques de Collboni deixen molt de banda el creixement de la xarxa segura ciclista, els espais per als vianants o la construcció del tan necessari i urgent tramvia", considera. És per tot això que Elgström resumeix que el model de ciutat de Collboni es basa en els "macroesdeveniments i és cotxe-cèntric".



Territori socialista

● Parlar dels ajuntaments metropolitans és parlar del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC). En aquest sentit, les darreres eleccions municipals van deixar un territori tenyit de vermell després d'uns anys en què, primer el taronja de Ciutadans i després el groc d'ERC, van disputar l'hegemonia socialista. En el cas dels comicis municipals això no és cap sorpresa, i la formació va aconseguir un de cada quatre vots al territori de l'àrea metropolitana de Barcelona el 2023. Alhora, va passar de ser la primera força en 18 de les 36 localitats de la regió el 2019 a ser-ho en 21 l'any passat.

ma i Tiana es van pintar d'un altre color que no fos el roig. Finalment, en les eleccions europees, només en tres municipis el PSC no ha estat la força més votada. Dit d'una altra manera, a la metròpoli els socialistes són els més votats en totes les eleccions a les quals la ciutadania està cridada a les urnes.

Això fa que les institucions supramunicipals de la regió, com per exemple la Diputació o l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), estiguin liderades pel PSC. El cas més notable és aquest darrer, el tercer organisme en quantitat de pressupost a Catalu-

Amb ERC en hores baixes i Ciutadans desapareixent, el PSC ha guanyat amb superioritat les darreres quatre eleccions a l'àrea metropolitana de Barcelona

Tanmateix, la presència socialista a la metròpoli va més enllà, i actualment ja podem parlar d'un cicle de poder socialista que, amb el Procés a la corda fluixa, s'ha escenificat en les darreres tres eleccions que han vingut després de la comtessa municipal. A les eleccions generals del 2023, el PSC va ser primera força a tots els municipis de l'àrea metropolitana. Resulta impactant si tenim en compte que el 2019 ERC era primera força a la meitat dels municipis. En el cas dels comicis catalans que es van celebrar aquest mes de maig, la dinàmica es va repetir, i només els municipis de Begues, Sant Cugat, la Pal-

nya, on Jaume Collboni és president i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, vicepresident executiu. Aquesta majoria s'ha fet valdre darrerament amb una escenificació del poder socialista a l'AMB. El passat 25 de juny, el partit va anunciar una inversió rècord per al període 2024-2028 dotada amb 423 milions d'euros que es destinaran, sobretot, a la cohesió social i a la millora urbana. Segons van explicar Collboni i Balmón, aquests recursos es repartiran de forma equitativa en funció de les circumstàncies de cada municipi, i l'Hospitalet i Badalona en seran les localitats més beneficiades.

CONTINUISME AL SUD

A les principals ciutats del sud metropolità no es van produir grans canvis després de les eleccions. El PSC continua sent el partit hegemònic a la regió i en molts casos ha ampliat la seva quota de poder.

És per aquest motiu que el president de la Federació d'Associacions de Veïns del Baix Llobregat (FavBaix), Julián Carrasco, considera que hi ha hagut "pocs canvis i les polítiques segueixen sent continuistes". De la mateixa manera, Neus Olea, directora general adjunta de l'Associació Empresarial de l'Hospitalet i el Baix Llobregat (AE-BALL), assegura que en el darrer any s'ha continuat treballant "en estreta col·laboració amb els nous governs municipals" en tot allò relacionat amb el desenvolupament econòmic. "En general hem trobat una sintonia positiva, especialment pel que fa a l'impuls de polítiques que afavoreixen la competitivitat empresarial, la sostenibilitat i la innovació", diuen des d'aquesta patronal local d'empresaris. Parla de projectes que busquen millorar la transformació dels polígons, fomentar la formació professional o avançar en la "transició cap a una economia verda i digitalitzada".

Així mateix, l'empresariat també ha vist "bona predisposició per part dels governs metropolitans per escoltar les necessitats i preocupacions de les empreses locals". No obstant això, des de l'organisme consideren que cal millorar àrees com "la burocràcia i els tràmits administratius", perquè "encara suposen una barrera per a moltes empreses". "Valorem positivament aquest primer any de col·laboració amb els nous governs metropolitans i esperem continuar treballant conjuntament per aconseguir un entorn empresarial encara més dinàmic i competitiu", conclouen.

El moviment veïnal, en canvi, no es mostra tan benvolent amb les polítiques continuistes dels executius municipals i alerta que es comencen a veure augmentos en alguns impostos i taxes que "durant els últims anys s'havien mantingut estables". "Sabem que els impostos són necessaris, però també pensem que han de ser proporcionals", diu Carrasco. Es refereix a tributs com l'IBI, que, segons explica, en ciutats com Castelldefels, Gavà, Cornellà, Sant Boí o el Prat ja ha pujat entorn del 6% i això, en un context d'inflació, està creant "problemes a la població". També assenyala altres

"Seria bo que hi hagués un pas més decidit entre el discurs de la bondat de la col·laboració publicoprivada i la seva concreció", reclama Foment del Treball

"El Baix Besòs queda molt bé per fer campanya electoral, però a l'hora de governar s'oblida", diu Pepe Sánchez, de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs

impostos com la taxa de recollida d'escombraries que s'aplicarà a partir del 2025 i que, a ulls del president de FavBaix, "crearà un conflicte". "D'aquesta normativa, com sempre, ens n'assabentem quan ve el rebut domiciliat", diu per afegir que aquesta política de "fets consumats" porta a una menor implicació de la ciutadania que no hauria de fer estranya la baixa participació en les eleccions.

CONTRASTOS AL NORD

A l'altra banda de la metròpoli, les posicions són més enfrontades. Els empresaris de la Cambra de Comerç del Barcelonès Nord tenen bona sintonia amb els governs municipals. De fet, el nou president, Vicenç Hernández, està mantenint reunions amb els diferents alcaldes dels municipis de la zona i, segons asseguren des de l'organització, "la valoració d'aquestes trobades és molt positiva". "Les reunions estan sent molt productives i hi ha moltes ganes de col·laborar en diferents aspectes en funció de cada municipi, en benefici del teixit productiu i de les economies locals", diuen.

En canvi, el moviment veïnal no està gens content amb alguns dels ajuntaments. "Amb els nous governs, com amb els anteriors,

hem de tornar a picar pedra, perquè el Baix Besòs queda molt bé per fer campanya, però després s'oblida", afirma Pepe Sánchez, de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs. El desembre del 2022, els cinc ajuntaments del Barcelonès Nord (Badalona, Sant Adrià, Montcada, Santa Coloma i Barcelona) i el moviment veïnal van arribar a un gran pacte per abordar les problemàtiques més destacades que es viuen a la llera del Besòs. "Hem deixat un temps per veure si s'aplicava el compromís que havíem signat, però sorprendentment tothom ha baixat del vaixell després de les eleccions", diu Sánchez. "En campanya, les alcaldesses de Sant Adrià i Santa Coloma parlaven molt del Baix Besòs, però ara no hi són ni se les espera, i les úniques administracions que han aparegut són les de Montcada i Badalona", afegeix.

La coordinadora només manté el diàleg obert amb aquests dos ajuntaments. "Hem volgut anar representant el tema, però ens està costant suor i llàgrimes", conclou Sánchez.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**





Més d'un centenar de persones van assistir a l'Espai Línia per l'estrena de Cultura B, que va comptar amb la intervenció del regidor Xavier Marcé. Fotos: Joanna Chichelnitzky

S'estrena Cultura B: la plataforma que publica en portada els marges culturals

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA



Cultura B, la plataforma de tendències culturals metropolitaniques que impulsen els diaris Línia i el Grup Comunicació 21, arrenca amb força. El passat 25 de juny, l'Espai Línia es va omplir a vessar amb més d'un centenar d'assistents que van voler seguir en directe la presentació d'aquesta nova aposta singular que vol difondre la cultura que sobrepasa els estrets marges d'allò considerat *mainstream* i trencar barres, tant geogràfiques com mentals. L'objectiu, reivindicar la cultura que es fa arreu de la metròpoli i combatre la dicotomia entre centre i perifèria.

De fet, aquesta dicotomia va estar molt present a l'estrena de Cultura B, tant des del punt de vista geogràfic –no només en referència als municipis de la corona metropolitana, sinó també a alguns barris de la capital– com mental. “La perifèria és una connexió de centres”, va definir el regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Marcé, durant la seva intervenció.

“HI HA MOLTS CENTRES”

Cultura B neix precisament per connectar aquestes realitats i projectar la cultura que es fa fora de les fronteres mentals i

geogràfiques que la tenallen. “Hem de trencar la dinàmica centre-perifèria, perquè actualment hi ha molts centres”, va coincidir a dir l'escriptora i crítica literària M. Àngels Cabré, que va participar en un col·loqui amb David Armengol, director del Centre d'Art La Capella del Raval, i Albert Ribas, subdirector dels diaris Línia i de Cultura B.

Marcé: “Presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”

El debat va ser moderat per la periodista Joana Justícia, redactora de Cultura B i que havia arrencat l'acte amb tota una declaració d'intencions. “Volem difondre la cultura que queda sota terra”, va dir; la cara B a la qual fa referència el nom de la plataforma i d'on, tal com va recordar Marcé, han sortit himnes com *Bohemian Rhapsody* de Queen.

“Cultura B no és flor d'un dia”, va remarcar el director editorial dels diaris Línia i de Cultura B, Arnau Nadeu, en el primer parlament. “No seria possible sense la força que estan agafant els Línia”, va afirmar. “Des dels barris, estem portant el periodisme hiperlocal metropolità a uns nivells que, hem de ser sincers, una dè-

cada enrere probablement no ens hauríem imaginat”, va destacar Nadeu, apuntant que amb Cultura B es volen “impulsar noves inèrcies”.

Marcé, al seu torn, va reconèixer que “presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”, alhora que també va insistir en la necessitat de deixar-se de comparar amb Madrid. Barcelona i la seva metròpoli, va defensar, és un territori de “constructors de projectes”.

POCA INCIDÈNCIA ALS MITJANS

Però rarament les persones veuen el que tenen al davant. I és que, malgrat que la metròpoli barcelonina bull de projectes artístics i culturals, sovint aquests queden per sota d'un radar mediàtic que només detecta els grans festivals i els noms famosos. “Els de sempre”, com va precisar Lluís Cabrera, impulsor del Taller de Músics i un dels assistents que va intervenir en el torn obert de preguntes del públic.

Ribas: “Cal obrir finestres i entrenar l'olfacte de rastrejadors de propostes culturals”

Justament aquest va ser un dels temes que van tractar Armengol, Cabré i Ribas durant el debat. Per què la cultura té una

incidència baixa als mitjans de comunicació? –es preguntava Armengol i, per què no dir-ho, tota una sala desitjosa de respostes. Una d'elles té a veure amb la situació de precarietat que viu la professió periodística, amb comunicadors “exhausts” als quals “no se'ls pot demanar més”, va afirmar Cabré. Armengol, per la seva banda, va recordar que sempre hi ha els mateixos periodistes per cobrir els actes que fan a La Capella i va posar sobre la taula una problemàtica que afecta el sector del periodisme cultural: la manca de professionals especialitzats i de capçaleres que s'hi dediquin exclusivament.

UN DESERT D'OPORTUNITATS

Seguint aquest fil, Ribas va fer un símil amb un “desert” mediàtic. Una zona on, a primer cop d'ull, no es veu res, però que, per contra, permet “descobrir coses”. Ara bé, trobar aigua en un desert és tot un repte, una feina per a la qual s'ha d'estar preparat. Per fer-ho, Ribas avisava que cal “obrir finestres” i “entrenar l'olfacte de rastrejadors” de propostes culturals. És a dir, trobar aquell oasi salvador per a uns assedegats periodistes i consumidors d'informació. En aquest sentit, Ribas va reivindicar, recuperant el *leitmotiv* que amara aquesta crònica, que les perifèries deixin de ser-ho per tal d'avançar cap a un districte cultural metropolità.

L'EXEMPLE DE L'HOSPITALET

El concepte ‘districte cultural’ va portar la conversa cap a una d'aquestes noves centralitats de la gran Barcelona com és l'Hospitalet, on des de fa anys es treballa per impulsar un districte cultural que, a poc a

Nadeu: “Cultura B no seria possible sense la força que estan agafant els diaris Línia”

poc, està atraient a la segona ciutat del país artistes i propostes punteres. Sense anar més lluny –i conscient del risc de semblar contradictori amb l'esperit de Cultura B i el d'aquesta crònica per destacar-ho–, la mateixa Rosalía hi instal·larà el seu estudi.

“És important descentralitzar la cultura”, va defensar Cabré, que creu que “hi ha moltes Barcelones”. “Tant de bo altres municipis segueixin el camí de l'Hospitalet”, va afegir Ribas, mentre que Armengol va recordar que Barcelona “està incorporant coses que està fent l'Hospitalet”.

Al cap i a la fi, la idea que va sobrevolar la presentació de la nova plataforma va ser la necessitat de no tractar com una excepció aquests oasis culturals que viuen als marges i que Cultura B vol treure dels breus per publicar-los en portada.

Futbol | **Santi Álvarez, nou entrenador del Cerdanyola FC**

El nou projecte del Cerdanyola FC ja té nou entrenador per al curs 2024-2025 i després del descens a Tercera RFEF. Es tracta de Santi Álvarez, que prové del CF Badalona i, com destaca el club cerdanyolenc, “és coneixedor de la categoria”.

Els ajuts de Panteres Grogues

» El club esportiu LGTBI+ té beques per a persones trans* i no binàries, i víctimes de violència de gènere
 » “No totes les instal·lacions gestionen bé la distribució dels vestidors”, diu Del Popolo, vicepresidenta

Toni Delgado
BARCELONA



Martina Del Popolo (Catània, Sicília, Itàlia, 1989) és endreçada en el seu discurs i explica de manera entenedora detalls molt complexos. Té una mirada àmplia i sempre ha fet recerca i ha estudiat la diversitat i la perspectiva de gènere a Humanitats. Quan va aterrar a Barcelona per començar el doctorat en Cultures Medievales a la UB -ja l'ha acabat i també és doctora en Ciències Històriques per la Universitat di San Marino-, va buscar un lloc on jugar a bon nivell a voleibol. Com a persona del col·lectiu LGTBI+, volia fer-ho “d’una manera més segura” i a Google va trobar Panteres Grogues. Ara és la vicepresidenta d’aquest club esportiu i cultural LGTBI+ ubicat a l’Eixample barceloní.

Del Popolo anuncia amb orgull que Panteres Grogues ja té un programa de beques per a persones trans* i no binàries, i un altre per a qui hagi estat víctima de violència de gènere. Les beques cobreixen totes les despeses -matrícula i mensualitats- durant un any de l’activitat esportiva, cultural o de benestar que les persones becades triïn fer a l’entitat. Per optar a aquests ajuts cal escriure a info@panteresgrogues.org o trucar al telèfon 93 678 22 54.

“La qüestió trans* i la identitat de gènere tenen un component molt complex en l’esport, que comença amb un problema logístic, perquè no totes les instal·lacions gestionen bé la dis-



Algunes futbolistes del club esportiu i cultural eixamplenc ajunten les seves mans. Foto: Panteres Grogues

tribució dels vestidors”, planteja Del Popolo, que reconeix que és un debat que hi ha als clubs

“No hem trobat una solució que sigui perfecta per a totes les sensibilitats”, afegeix. Parla d’una problemàtica real i sovint massa silenciada o, directament, no contemplada. “A la base hi ha un problema de relació amb el teu cos i hem d’entendre que aquest col·lectiu necessita més protecció que altres. Per exemple, no totes les persones accepten que s’utilitzin els vestidors en funció del gènere sentit i no del sexe biològic”, exposa la italiana.

DOS PROBLEMES

Segons l’entrevistada, hi ha dos problemes: la gestió de la instal·lació i el desconeixement de la societat sobre les diversitats de gènere. Quina podria ser la

solució per encabir totes aquestes realitats als vestidors, on normalment les dutxes són obertes? “El punt de partida seria la instal·lació de vestidors individuals per a aquelles persones que no se sentin còmodes compartint l’espai amb altres perquè potser estan en procés de transició o per altres motius. I vull englobar qualsevol persona, perquè n’hi ha moltes que no se senten bé amb tot obert. Hi ha diversitat corporal, funcional... A més dels vestidors individuals, es podria oferir un espai agènere, on qualsevol persona pugui entrar independentment del seu gènere o sexe biològic”, desenvolupa.

Les altres beques de Panteres Grogues estan destinades a víctimes de violència de gènere, que necessiten “un entorn su-

persegur”. “Hem pensat que com a club hem d’oferir un espai d’aquest tipus també per a qui no formi part del col·lectiu LGTBI+”, destaca.

“UN ALTRE CAMÍ”

Està en contacte amb una associació de víctimes de violència de gènere de la qual va ser voluntària. Allà va detectar que una víctima de violència d’aquest tipus no sol plantejar-se tornar o iniciar-se en l’esport perquè és un món que pot arribar a ser “força hostil i masclista”. Així que des de Panteres Grogues volen mostrar que hi ha “un altre camí” per apropar-se a l’esport, perquè “no tot és competició, homofòbia, transfòbia, misogínia...”. Han volgut oferir aquesta ajuda econòmica perquè “no es pot negar que a aquestes persones els resulta

complicat aconseguir una feina que contempli les seves competències i qualificacions”.

En aquest 2024 Panteres Grogues s’ha proposat augmentar la representació de diversitat del col·lectiu a l’entitat perquè, “com passa a Europa”, les entitats i els clubs esportius LGTBI+ tenen una base social molt masculina i d’homes cis gais -homes que han nascut i se senten homes-. “Moltes sòcies nostres són dones cis-hetero que troben en Panteres Grogues un lloc on fer activitats lliurement”, amplia.

AMB UN ASTERISC

Les persones trans* i les no binàries es defineixen com a trans*, així, amb un asterisc. Trans* és el concepte que representa les persones que s’identifiquen amb un gènere que no és el mateix que el que han nascut. Mentre que les persones trans binàries són nois i noies trans que neixen amb un cos i un sexe i després se senten d’un altre.

“Les persones trans* no binàries, per tant, no es defineixen amb les categories de gènere que la societat ha construït al llarg del temps, el d’homes i dones”, concreta.

El gènere no binari (nb) és un concepte paraigua que engloba moltes realitats del món trans*. És una identitat de gènere d’una persona que entén la identitat com un món de possibilitats entre els extrems -coneguts com a home i dona-. La seva identitat està determinada d’una manera que s’escapa de la doble possibilitat que socialment s’ha establert (home-dona).



Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg



Depressió, Ansietat, Estrès
 Dificultats de relació

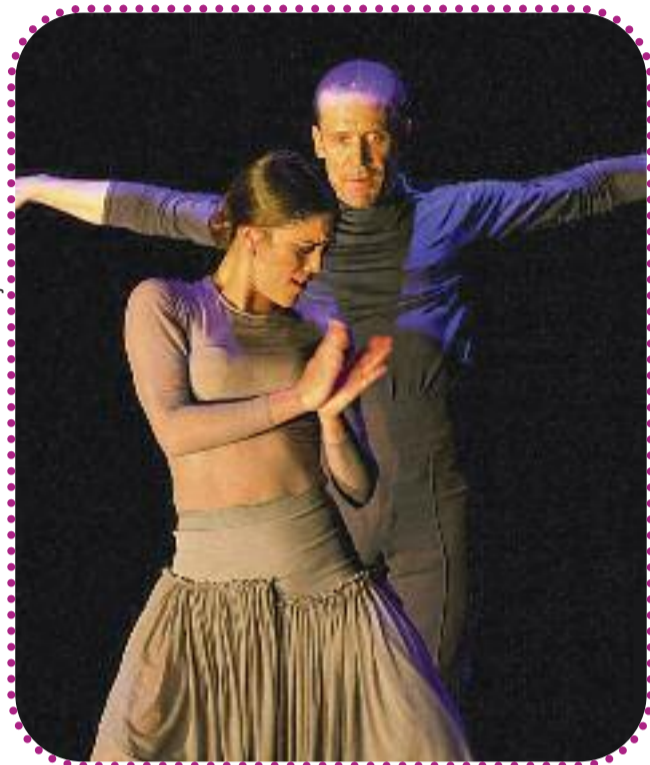
www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
 Barcelona

No t'ho perdís

Foto: Ajuntament de Barcelona



Festival L'Estiu, al Pati!

El pati de la Seu del Districte de Nou Barris de Barcelona aplega del 3 al 28 de juliol concerts d'estils diferents en el marc del Festival L'Estiu, al Pati!. La programació inclou una quinzena d'actes, entre els quals destaquen el Festival de Blues i el Festival Desvarío de música flamenca, juntament amb altres propostes de funk & folk i música brasilera. Més enllà de la música també hi ha programada una mostra de curtmetratges dirigits per dones, el Curts en Femení, que proposa, a banda de les projeccions, presentacions dels films de la mà de les seves directores.



Famosos

Lluís Llach (Girona, 1948) tornava a trepitjar un escenari després d'anys sense fer-ho i d'haver-se retirat de la música, en el marc del 10è aniversari del Canet Rock. Va interpretar diverses cançons històriques juntament amb altres artistes en actiu de l'escena musical catalana i la seva actuació va ser un dels moments més aclamats de tot el festival. Cal recordar que el cantautor és considerat un dels músics més populars del país i un dels abanderats de la Nova Cançó catalana. Acumula desenes de discos, centenars de cançons i diversos premis i reconeixements a la seva trajectòria, com una Creu de Sant Jordi i una Medalla d'Or de la Generalitat. Més enllà de la música també destaca pel seu compromís polític, per presidir l'Assemblea Nacional Catalana, pel seu activisme a favor de la independència i per haver escrit diversos llibres i novel·les.

La fitxa

QUI ÉS?

L L U Í S L L A C H

ÉS FAMÓS PER...

Ser un destacat cantautor català

És una de les figures de la música més reconegudes al país

QUÈ HA FET?

Ha tornat a actuar després d'anys retirat

Va ser un dels protagonistes del festival Canet Rock

A LES XARXES...

Elogis per la seva actuació

Els seus vídeos al festival s'han fet virals

Llibres



El batec del mar
Jordi Molist

Es tracta d'una novel·la basada en fets reals que recrea una de les aventures més sorprenents de les croades a Terra Santa i a la guerra pel domini del Mediterrani entre França i la Corona d'Aragó. Explica la història de la Blanca, una bella dama que ho perd tot després de la derrota de la seva família. Per conservar el seu fill amb vida ha de patir els abusos dels vencedors.

Teatre



Les mans
Llàtzer Garcia

L'obra reflexiona sobre l'amor propi i l'amor cap a l'altre a través de la història d'una parella que està a punt de rodar la seva primera pel·lícula. Ella la dirigeix i ell fa d'actor, però els problemes de salut mental que carrega el noi li impedeixen fer el paper correctament. El dilema de buscar un altre actor farà trontollar la relació. Es pot veure a la Villarroel de Barcelona fins al 4 d'agost.

Música



Ni quarts ni hores
La Corda Fluixa

És el tercer treball del grup, en aquest cas autoproduït. Al més pur estil pop-rock, hi predominen els ritmes alegres i les lleteres senzilles en català i també en castellà sobre temes diversos, entre els quals destaca l'amor. Entre totes les cançons en resalta una dedicada al cantant de Strombers, Ferran Gallart, que moria de càncer l'any passat.

Pelis i sèries



Fly Me to the Moon
Greg Berlanti

La pel·lícula està ambientada en l'històric allunyatge de l'Apol·lo 11, el 1969. Està protagonitzada per Scarlett Johansson i Channing Tatum, que viuen un romanç enmig d'aquesta missió espacial. Ella és la directora de màrqueting de la NASA i ell el director del llançament, i la seva història es veurà marcada per la pressió d'evitar el fracàs de l'allunyatge.

ESTILS DE VIDA

Com més pantalles, més processats

Foto: Freepik



📍 NUTRICIÓ

Una dieta saludable i nutritiva per als joves i adolescents implica una reducció dràstica de l'ús de pantalles. És la principal conclusió d'un estudi de la UOC que ha explorat les motivacions i les percepcions dels adolescents i que posa en evidència com davant dels dispositius s'accentua la necessitat de consumir aquests productes i també el consum compulsiu.

L'estudi ha analitzat la conducta de trenta adolescents d'un institut de Vilanova i la Geltrú que van participar en diverses reunions de grup amb l'objectiu d'esbrinar aspectes clau del seu comportament. Un tret característic del grup, i dels joves que representen, és el consum de productes ultraprocessats, és a dir, productes industrials comestibles com les pizzes, els suc industrials, les patates fregides o la brioixeria industrial. En general, en consumeixen més quan se senten sols, quan es troben amb amics i quan seuen davant d'una pantalla.

Per evitar aquesta associació amb les pantalles només es poden fer dues coses: reduir l'ús de dispositius o bé promoure alternatives saludables als productes ultraprocessats, com ara snacks de verdures, fruita fresca o fruits secs crus.

Les claus.....

PROCESSATS

El consum d'aliments ultraprocessats per part dels adolescents és molt elevat

PANTALLES

Quan es troben davant d'una pantalla els joves consumeixen compulsivament

TOLERÀNCIA

La permissivitat dels pares és un dels factors determinants per al consum

ALTERNATIVES

Cal trobar alternatives saludables i associar-les als nous models d'oci

Foto: Freepik





UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI 



www.cruzroja.es



BIZUM al 33512



Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***



900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ



5€ Menta (300 unitats)



33€ Set d'oures (15 persones)



20€ Tindals a beure (4 x 5 unitats)

* Depèn de l'aportació (5€ 10€ 15€ 20€ 25€ 30€ 35€ 40€ 45€ 50€ 55€ 60€ 65€ 70€ 75€ 80€ 85€ 90€ 95€ 100€) i de la quantitat de donacions. Les donacions són a través de la plataforma de donacions de la Cruz Roja Espanyola. Els diners recaptats es destinaran a ajudar a les víctimes de la guerra a Ucraïna. Més informació a www.cruzroja.es



CORPUS 2024



**ALLÀ ON ENS NECESSITEN,
OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA**

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517


Caritas
Catalunya